



வளன்புரம் தூண்டி நோட
ஐயனார் அம்மாள் ஆச்சி ஆலயத்தின்
வரலாற்று உண்மைச் சம்பவம்

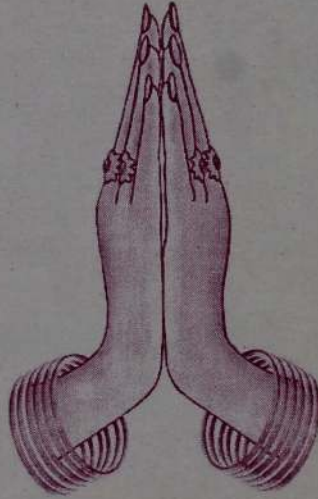
2012

உ
சிவபகம்

ஐயனார் அம்மாள் ஆச்சி ஆலயத்தின்

வாழ்வு

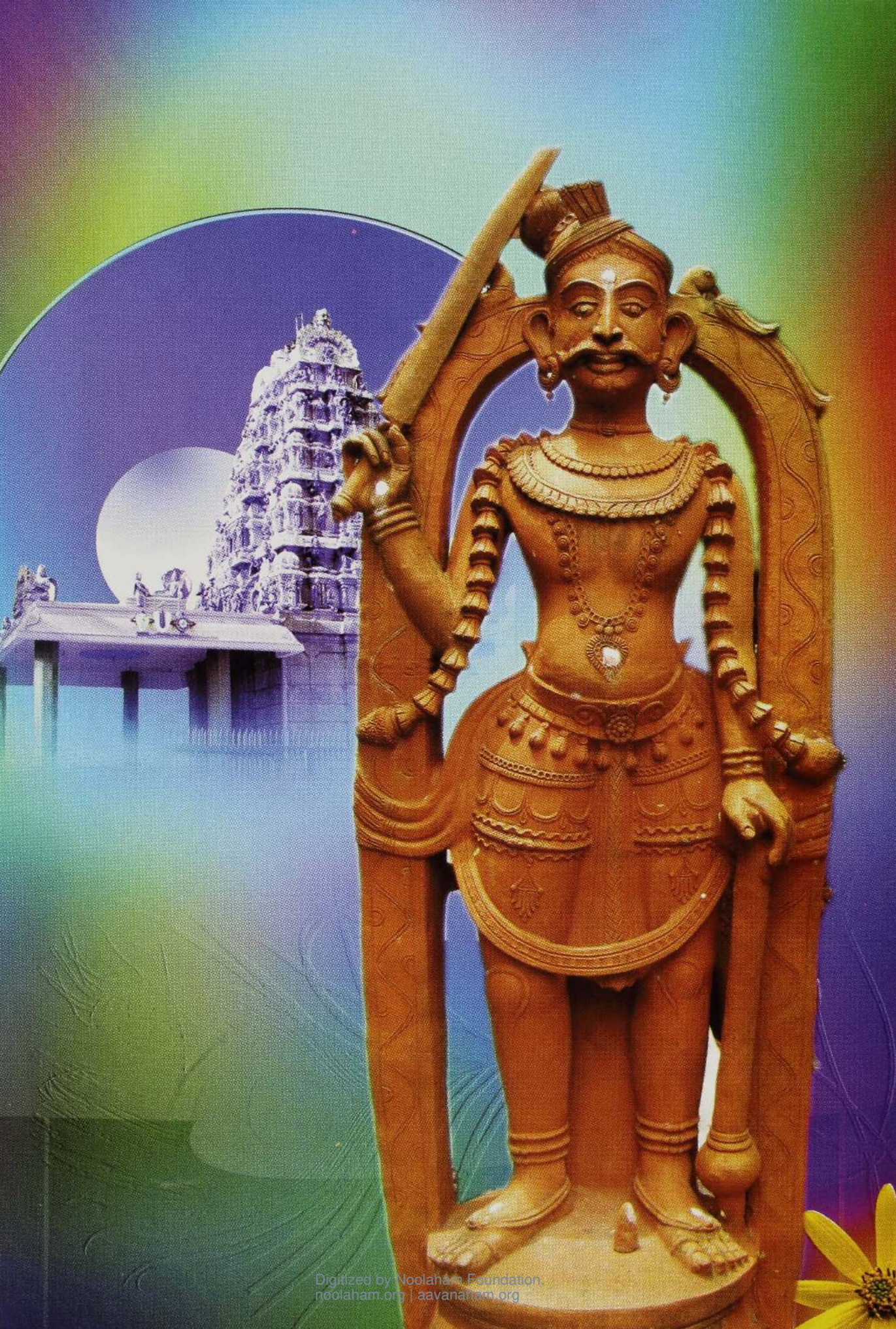
உண்மைச் சம்பவம்



அம்மா தாயே எல்லாம் நீயே தாயே

2012







சிவமயம்

அம்மா தாயே எல்லாம் நீயே தாயே

* * * * *

எனது வரலாறு உண்மைச் சம்பவம்

அப்பா வழி:-

எனது பூட்டி நைனாதீவைப் பிறப்பிடமாகவும் இருப்பிடமாகவும் கொண்டவர் அங்கே எனது பேரனும் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்.

எனது பூட்டியின் பெயர்:- அம்மையார்,

எனது பேரனின் பெயர்:- நாகமணி,

இவர் நைனாதீவின் நாகம்மாவின் கடைசி பெருநாள் பெரிதாக கொண்டாடுவார்கள்.

இதை எனது பூட்டி குடும்பமே தனிய கொண்டாடுவார்.

அம்மா வழி:-

எனது பேர்த்தி தெல்லிப்பழை அம்மன் கோயிலை சேர்ந்தவர். இவர் யாழ்ப்பாணம் கொன்மேனரில் படித்தார். இவர் சின்னம்மா என்ற பெயருடையவர் மேரிப்பிள்ளை என பெயர் பெற்று கிறிஸ்தவ பெண் ஆனார். எனது பேரனார் யாழ்ப்பாணம் பற்றிக்ஸ் படித்தார்.

சட்டத்துறையில் புட்டோல் விளையாடுவார். எனது பேரனார் எனது பேர்த்தி சின்னம்மா மேரிப்பிள்ளையாகிய இவரை மணம் செய்ய விரும்பி தேவ பாடங்களைப் படித்து நாகமணி என பெயர் கொண்ட இவர் தேவசகாயம் என பெயர் கொண்டார்.

எனது அம்மம்மாவை திருமணம் செய்து கொண்டார். இவர்களுக்கு ஐந்து ஆண் குழந்தைகளும் , ஒரு பெண் குழந்தையும் பிறந்தார்கள். இவர்கள் கிறிஸ்தவ மதத்திலும், இந்து மதத்திலும் திருமணம் செய்து கொண்டார்கள்.

எனது தாயார் நல்லூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட முருகேஸ் யெக்கப் என்பவரை திருமணம் செய்ய பெரியோர்கள் முடிவெடுத்து அவருக்கு Father மூலம் Churchல் யோசப் என்னும் பெயரைச் சூட்டி Churchல் திருமணம் செய்து கொண்டார்கள். இவர்களின்

நான்காவது பிள்ளைதான் நான். எனது பிறந்தநாள் 25.12ல் பிறந்தேன். எனது நான்காவது வயதில் நான் கடவுளைக் கண்டேன். இரவு 7 மணிக்கு நானும் எனது இரண்டாவது அண்ணாவும் Duble Bettல் நல்ல நித்திரையில் இருந்தோம். தீடீர் என்று என் மீது குளிர்காற்று வீசியது நான் கண் விழித்தேன் என்மீது குளிர்காற்று வீசிக் கொண்டு இருந்தது. குளிர் வந்த திசையை என் கண்கள் நோக்கின அப்போ நான் கண்ட காட்சி என்னை மெய்சிலிர்க்க வைத்தது. பக்கத்து வீட்டு தென்னை மர உச்சியின் கீழ் 30 அடி உயரமுள்ள தென்னைமரம் அது நான் Mark செய்து இருக்கும் இடத்தில் கண்டேன். யேசுநாதரை சிலுவாவையில் இருந்து சீமோன் என்பவர் இறக்கினார். யேசுநாதரை இறக்கி அவரின் தாயார் மரியாளின் மடியில் வளர்த்தும் காட்சியை எனது இரண்டு கண்களாலும் பார்த்தேன். கொஞ்ச நேரம் மூவரும் பால் போன்று துகில் ஆடை உடுத்தியிருந்தார்கள் அவர்கள் செய்யும் இந்தக் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தேன். சில நிமிடங்களில் அந்தக் காட்சி என்னை நோக்கி வரத் தொடங்கின. எனக்கு கிட்ட வரும் போது நான் பயத்தில் கத்தினேன். எனது அம்மா ஓடி வந்து காறி துப்பி முதுகில் தட்டி என்னை உலுப்பி, என்ன என்று கேட்டார். என்னால் பதில் சொல்ல முடியாமல் நின்று நடுங்கினேன். பக்கத்து Room இல் எனது மாமன்மார்கள் இருந்து ஓடி வந்து தண்ணீரால் என் முகத்தை கழுவினார்கள். அம்மம்மா, அப்பா எதிர்த்த றூமில் இருந்து வந்து சொன்னார்கள் பிள்ளை நல்லாய் பயந்து போய் இருக்கு மடியில் போட்டு நித்திரை ஆக்கு என கூறினார்கள். எனது பப்பா வீட்டில் இல்லை காரணம் அவரின் உத்தியோகம் ஆமி மட்டக்களப்பில் இருந்தார். லீவுக்கு வீட்டுக்கு வருவார் எங்களின் வீடு நாச்சார் வீடு, நடுவில் முத்தம் எல்லோரும் சுற்றிவர குடியிருந்தோம். அம்மம்மா, அப்பா, மாமன்மார்கள் நாங்கள் எல்லோரும் ஒன்றாக வாழ்ந்தோம். நான் அம்மாவின் மடியில் உறங்கி விட்டேன். விடிந்ததும் நான் அந்த ஜன்னல் வழியாக தென்னை



மரத்தைப் பார்த்தேன். அதைப் பார்த்ததும் கிரவு ஏழுமணிக்கு நடந்த சம்பவம் என்மனதில் ஒழக்கொண்டே இருந்தது. நான் பிறந்ததும் Christmas அன்று விடியற்காலை 4.30 மணிக்கு என்னை தேவகணம் நிறைந்த குழந்தை என்று சொல்வார்கள். இதன் பின் நான் School போகத் தொடங்கி விட்டேன் பின்பு இவற்றை மறந்து விட்டேன் எனது பதினோராவது வயதில் வளன்புரத்தில் வீடுகட்டி அங்கு குடிவந்தோம். அங்கே எனது பேரனின் தென்னந்தோட்டக் காணி இ120 பரப்பு காணி இருந்தது. அதில் குடிவந்தோம். நடுசென்ரரில் வீடும் சுற்றி வர தென்னந்தோட்டும், பனைமரங்களும் இருந்தன. ஒருநாள் எனது வீட்டின் கதவை திறந்து வெளியில் வரும் போது கொய்யாபழ வாசம் என் மூக்கை துளைத்தது. வாசம் வந்த திசை நோக்கி சென்றேன். எனது வீட்டில் இருந்து 100 மீற்றர் தூரம் சென்ற பின் ஒரு கற்பாறை தெரிந்தது அந்த கற்பாறையில் இருந்து கொய்யாப்பழ வாசம் வீசியது. அந்த கற்பாறைக்குள் இறங்குவது மிகவும் கடினமாக இருந்தது. மிகவும் கஸ்ரப்பட்டு இறங்கினேன். வெறும் கற்பாறைகள் தான் தெரிந்தன. இந்த கற்பாறைக்குள் என்னென்று கொய்யாப்பழம் வரும் என்று சிந்தித்தேன். அப்போ அந்த கற்பாறையின் கீழ் ஒரு பெரிய கொய்யாப்பழம் தொங்குவதை கண்டேன். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. காரணம் ஒரு பெரிய தோடம் பழத்தின் அளவு இருந்தது. இந்தளவு பெரிய கொய்யாப்பழம் ஒன்று தானே இங்கு தொங்குது வேறு இல்லையே இந்த ஒரு பழம் இவ்வளவு வாசம் வீசியதா இவ்வளவு தூரம் என எண்ணி ஆசையோடு அதில் கை வைத்தேன் பின்பு என்ன செய்தேன் என்பது இன்னும் தான் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன் சாப்பிடவுமில்லை அதை இருங்கியதாகவும் இல்லை ஆனால் அந்தக் கொய்யாப்பழ வாசம் சில தினங்கள் என் மூக்கை துளைத்துக் கொண்டே இருந்தன. என் வீட்டில் எல்லோரிடமும் சொன்னேன். அந்த இடத்தை வந்து பார்த்து விட்டு என்னை கேலி செய்தார்கள், பகிழ பண்ணினார்கள் சில தினங்களில் நான் மறந்து விட்டேன் இப்பவும் நினைத்து பார்ப்பேன் அந்தப் பழத்தை என்ன செய்தேன் என்று.

கீதன் பின்பு:-

தோட்டத்தில் தேங்காய் நாளாந்தம் விழும் ஓலை பாளை,காவோலை
கிவைகள் பொறுக்குவதற்கு காலை நான்கு மணிக்கு எழுந்து செல்வேன்
அப்போ தென்னம்பாளை எடுத்தாலும் பாம்பு, தென்னோலை எடுத்தாலும்
பாம்பு, காவோலை எடுத்தாலும் பாம்பு, என் கையில் அகப்பட்டு நசிபடுவர்.

கிரத்தப்பிடையன் காவோலையில் இருக்கும் பறைநாகம் குமித்து
வைத்து இருக்கும் தென்னோலைக்குள் வந்து குழ இருப்பார்கள்.
ஓலையை எடுத்தால் ஒவ்வொன்றாக வெளியில் வருவார்கள். தென்னம்
பாளை எடுத்தால் குட்டி குட்டி பாம்புகள் கொண்டுண்டும் வீட்டு வேலியில்
ஊசிப்பிடையன் பாம்புகள் ஊர்ந்து திரியும் எங்களை எந்த ஒரு பாம்பும்
தீண்டியது இல்லை:-

ஒரு நாள் கொம்பறிமூக்கன் பாம்பு என்னை துரத்திக் கொண்டு
பாய்ந்து பாய்ந்து வந்தது. அதை அடிப்பதற்கு ஆள்களும் பொல்லுகளுடன்
ஓடி வந்தார்கள். எனக்கு கிட்ட வந்ததும் அமைதியாக படுத்து இருந்தது.
அதைப் பார்த்ததும் அடிக்க வந்தவர்கள் அதிசயத்துடன் பார்த்துக்
கொண்டு நின்றார்கள் அது தன்பாட்டுக்கு போய் விட்டது.

என் வீட்டில் நேடியோ போடுவது வழக்கம் நேடியோ போட்டு
இருந்தோம் எனது ஆடு வீட்டின் கொட்டகையில் கட்டி இருந்தது.
ஓயாமல் அது கத்திக் கொண்டு இருந்தது. என் மூத்த அண்ணா
சொன்னார் தங்கச்சி ஆடு கத்துகின்றது என்ன என்று பார் என்றார்
நானும் வீட்டில் பின்புறம் சென்றேன் ஆட்டுக் கொட்டகையில் அப்போ
நான் கண்ட காட்சி:-

கிரண்டு பாம்புகள் எழுந்து நின்று ஆடிக்கொண்டு நின்றன. ஒன்று
சாரைப்பாம்பு, மற்றொன்று கரும்பிடையன் என்னைக் கண்டதும் கலைந்து
போயின:-

பின்பு நான் School மாறி சாவகச்சேரி செல்வதிற்கு பயனமானேன்
எனது அன்றியும் அங்கிலும் சாவகச்சேரியில் இருந்தார்கள் அவர்களுடன்

இருந்து மேல்படிப்பு படிப்பதற்கு சாவகச்சேரிக்கு புறப்பட்டேன். சூட்கேஸ் சோடு வீட்டு வாசலை விட்டு இறங்கி நடுமுற்றத்திற்கு வந்தேன். நடு முத்தத்தில் வெள்ளை நாகபாம்பு ஒன்று எழுந்து நின்றது. எனக்கு முன்னால்.

முதன் முதல் வெள்ளைப் பாம்பைப் பார்த்ததும் ஆர்வத்துடன் பார்த்துக் கொண்டு நின்றேன். அப்போ அந்த வெள்ளை நாகம் தன் தலையை விரித்து தனது சிவ தலையில் இருந்த சிவப்பு அச்சரத்தை காட்டியது. காட்டியதும் அது எப்படி சென்றது என்று தெரியாமல் மறைந்து விட்டது. இவை எல்லாவற்றையும் ஒரு

விளையாட்டாகத் தான் நினைத்தேன் ?-

ஆனால் பெரும் விஷயம் இருக்கென்று இப்பதான்

தெரிந்து கொள்கிறேன்:- }
தெரிந்து கொண்டேன்:- }

சாவகச்சேரி நீபேக் கல்லூரியில் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு வீடு திரும்பினேன் ,

எனக்கும் கல்யாணம் ஆகியது

இனித்தான் கதை ஆரம்பம்

-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*

எனக்கு தனி வீடு கிடைத்தது. எங்கே?

எங்கே நான் எனது II வயதில்

கொய்யாப்பழம் பிடுங்கினேனே அங்கே:-

அந்த கற்பாறையின் பக்கத்தில்.

எனது கணவரின் பெயர்:- சூசைதாசன் . புகழ்

இவரை நான் திருமணம் செய்து இந்த வீட்டிற்கு வந்தேன்.

இவரின் உத்தியோகம் Telephone Department Engineering

எனது கணவர் ஒவ்வொரு செவ்வாய்க்கிழமை காலை மூன்று நாலு மணிக்கு உறுமுவார் நித்திரையில் எனக்கு புதுப்பழக்கம் என்பதால் நான்

அதை ஆரம்பத்தில் பெரிதாக எடுக்கவில்லை பிறகும் எனது கணவர் கூடுதலாகச் செய்வார் குறைவாகவும் உறுமுவார் நான் நினைத்தேன் வேலை அலுப்பு என அதில் தான் இப்படிச் செய்கின்றார் என்று, நான் அந்தோனியாரிடம் மன்றாடிக் கொண்டு வந்தேன்:-

பாம்புகள் என் வீட்டுக்கு வரத்தொடங்கின, எனது தாய் அறைக்கு வேப்பம் மரத்தில் கதவு செய்து கோயில் கதவு மாதிரி குனிந்து தான் தாய் அறைக்கு போக வேணும் என்ற கொள்கையில் கதவு போட்டு இருந்தோம் தாய் அறைக்கு போகும் போது குனிந்து போக வேணும் என்பது தான் எங்கள் பழக்கம்:-

எனது தாய் அறையில் ஒருபக்க மூலையில் நீண்டபடி நிற்கும் சில நேரங்களில் சுருண்டு படுத்திருக்கும் .

என்னைக் கண்டவுடன் மறைந்து விரும்.

சிலநேரங்களில் எனக்கு மேலால் பாய்ந்து போகும்:-

பாம்பை நாங்கள் அடிப்பது இல்லை மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி துரத்தி விடுவது தான் வழக்கம் :-

ஏனென்றால் எங்களை எதுவும் செய்யவில்லையே :-

தன்பாட்டுக்கு வரும் தன்பாட்டுக்கு போகும் :-

அதனால் நாங்கள் அடிப்பதில்லை:-

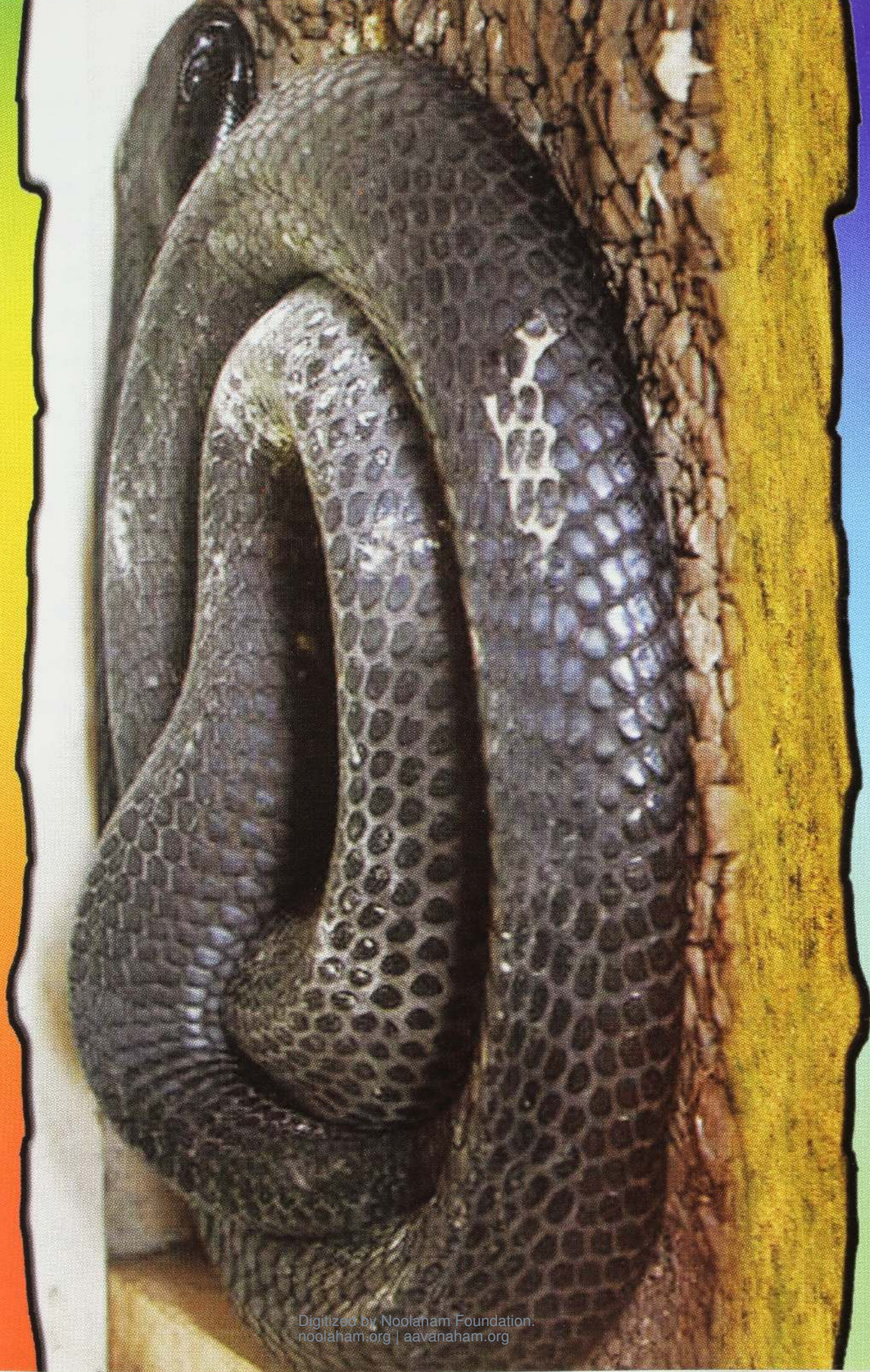
இதன் பின்

எனது கணவருக்கு உறுமலுடன் அனுங்கவும் செய்தார்:-

நான் நினைத்தேன் வேலை அலுப்பில் கனவு கண்டு சினுங்கினார் என்று அவரை தட்டி எழுப்பி விட்டு நான் உறங்கி விடுவேன்:-

எனது கணவருக்கு மாரி காலத்தில் வேலை இரவு பகலாய் இருக்கும் ஏனென்றால் Under Ground பழுதடைந்து விரும் வெள்ளத்தினால் செற்போட்டு Telephone திருத்துபவர்கள் ஒரு நாள் விடியற்காலை மூன்று மணிக்கு வேலை முடித்து வரும் போது என் வீட்டிற்கு கொஞ்சம் தள்ளி எங்கே நாங்கள் கோயில் கட்டுகின்றோமோ:-





அதே இடத்தில் 7-8 பெண்கள்:-

பொங்கல் பொங்கிக் கொண்டு இருப்பது என் கணவரின்
கண்களுக்கு தெரிந்தது:-

என் கணவர் என்னிடம் வந்து கூறினார்:-

ஏழு எட்டு பெண்கள் பெரிய பானை வைத்து,

பட்டு சருகை சாறி உடுத்தி :-

கொண்டை நிறைய பூக்கள் வைத்து

றோட்டுக்கு Road முதுகை காட்டிக் கொண்டு நிற்கின்றார்

யார் என்று ஆக்களை தெரியவில்லை:-

நான் நின்று பார்த்தேன் யார் இந்த நேரத்தில்

பொங்கினார்கள்? முகத்தை காட்டாமல்

முதுகையல்லவா காட்டிக் கொண்டு

நிற்கின்றார்கள் என்றார் :-

இதைக் கேட்டதும் எனக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது.

அதிர்ச்சியுடன் நான் கேட்டேன் ?

நீங்க என்ன சொல்லுகின்றீர்கள்??

பொங்கல் பொங்குவது சூரியன் உதிக்கும் நேரத்தில்

அல்லவா பொங்குவது:-

இப்போ நேரம் அதி காலை மூன்று மணி இந்த

நேரத்தில் யாரும் வரமாட்டார்களே இந்த இருட்டில் எனக் கூறினேன்

என் கணவர் ஓய்ந்த பாடுஇல்லை நான் என்

இரண்டு கண்ணாலும் பார்த்து கொண்டு வாறேன் சைக்கிளால் இறங்கி

நின்று பார்த்த நான் அவர்கள் பின் முதுகை காட்டிக் கொண்டு

நிற்கின்றார்கள். எல்லோரும் பட்டு சருகைச் சாறி உடுத்தியிருக்கின்றார்கள்

கொண்டை நிறைய பூ வைத்திருக்கின்றார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டே

இருந்தார்:-

மூன்று மணிக்கு தொடங்கிய கதை விடிந்து ஐந்தாகி ஆறு மணியாகிக் கொண்டு இருந்தது:-

என் கணவர் சொன்னார் விடிந்து விட்டது நான் போய் பார்த்துக் கொண்டு வாறன் என்ன நடந்தது என்று சொல்லி சென்றார்.

பார்ப்பதிற்கு:-

திரும்பி வந்தார். தலை தொங்கியபடி முகம் வாடியபடி என்ன என்று கேட்டேன்?

சொன்னார் அந்த இடத்தில் அடுப்பு மூட்டவுமில்லை

பொங்கவும் இல்லை ஆட்கள் வந்து நின்ற அடையாளமே இல்லை

அடுப்பு சாம்பல் கூட இல்லை:-

அந்த இடத்தில் பச்சைப்புல் தான் நிற்கின்றது. என்றார் :-

இதையும் நாங்கள் பெரிதாய் எடுக்கவில்லை

ஒரு சில தினங்களில் மறந்து விட்டோம்.

இதன் பின் ஒருநாள்

எனது வீடும் அம்மா வீடும் 100 மீற்றர் தூரம் அங்கே எனது பேரன் இருந்தார். நான் அவருக்கு சாப்பாடு கொண்டு போவது வழக்கம்:-

ஒரு நாள் இரவு 9 எட்டு மணிக்கு நான் சாப்பாடு செய்து கொண்டு

போனேன் போகும் வழியில்

எங்கே என் கணவர் பொங்கல் பொங்குவதைப் பார்த்தாரோ

அதே இடத்தில்:-

யாரோ ஒரு ஆள் மண்வெட்டியோடு குனிந்து நின்று மண்வெட்டிக் கொண்டு நின்றார் :-

நான் என் மனதில் நினைத்தேன் தேங்காய் தான் களவு எடுத்துக் கொண்டு போகின்றார்கள் என்றால் இரவு நேரத்தில் மண்ணும் வந்து வெட்டுகின்றார்களே என்று எனக்கு கோபம் ஏற்பட்டது:-

இவர்களுக்கு எவ்வளவு துணிவு எங்களின் காணியில் மண் வெட்டுவதிற்கு கோபத்தோடு ஏய் என பேச வாய் எடுத்தேன். தேங்காய்

ஓலை, பாலை எடுக்க வருபவர்களை ஏய் என சத்தம் போட்டால் போட்டு விட்டு ஓடி விடுவார்:-

மணவெட்டுபவரும் இருப்பில் ஊதா நிற துண்டு கட்டி இருந்தார்.

குனிந்து நின்று மணவெட்டியால் மணவெட்டிக் கொண்டு நின்றார்:-

ஏய் என்று வாய் எடுத்தேன் குரல் வரவில்லை:-

அதிற்குப் பதில் அதிர்ச்சி

-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*-*

அந்த ஆள் குனிந்த படியே மணவெட்டியும்

அவரும் உயர்ந்து வளர்ந்து

கொண்டு போனார்:-

அதைப் பார்த்ததும் அதிர்ச்சி அடைந்தேன்,

கத்துவதிற்கு குரலும் வரவில்லை:-

திரும்பி வீடு சென்று என் கணவரை பார்த்துக் கொண்டு நின்றேன்:-

என் கணவர் கேட்டார் ஏன் அப்பா சாப்பாடு குடுக்கவில்லையோ

ஏன் திரும்பி கொண்டு வந்தனீங்க என்று :-

என் காதில் கேட்கின்றது ஆனால் என்னால்

பேசமுடியவில்லை:-

என்னை உலுப்பி தண்ணி முகத்தில் தெளித்தார்

அதன் பின் தான் எனக்கு பேச்சு வந்தது:-

நான் கண்ட விஷயத்தை கூறினேன்:-

என் கணவர் யோசித்துக் கொண்டு இருந்தார்:-

அடுத்த நாள் என் பேரனார் என் வீட்டுக்கு வந்தார்.

அவர் தைனாதீவு அம்மாவை சேர்ந்தவர் அவரிடம்

கிவைகளை கூறினோம்:-

என் பேரன் கூறிய பதில்

ஐயனார் ஆக இருக்கலாம், வைரவர் ஆகவும் இருக்கலாம் நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம் என்றார்.

இதையும் நாங்கள் கொஞ்ச நாளில் மறந்து விட்டோம்.

பின்பு ஒரு நாள் சைக்கிளில் வந்து கொண்டு இருந்தார் . என் கணவர் ஒரு கறுப்பு நாய் ஒன்று குறுக்கே வந்தது. சைக்கிளை நிற்பாட்டினார். அந்த நாய் உருவம் உயர்ந்து சைக்கிளை கடந்து சென்றது:- நாங்கள் வெளிநாட்டுக்கு வெளிக்கிடும் போது 3 மீற்றர் நீளமுள்ள பாம்பு வாசலில் சிவபெருமான் கழுத்தில் இருக்கும் வழுவத்தில் வந்து வீட்டுக் கதவின் வளையில் இருந்தது:- நான் அதைப் பார்த்து விட்டு பயணமாகி ஜேர்மன் வந்து விட்டேன். இது நடந்தது.

1984ல்

ஜேர்மன் வந்த பின்னும் இவருக்கு உறுமல் தொடங்கியது வியாழன் படுத்தாறங்கினால் வெள்ளிக்கிழமை விடியும் நேரம் உறுமுவதும் அனுங்குவதும் இருந்து கொண்டே இருந்தது:- நாங்கள் பெரிதாய் அக்கறை கொள்ளவில்லை. 2003ல் நாங்கள் எல்லோரும் குடும்பத்தோடு ஊருக்கு போனோம் அப்போ நடந்தது?

2003ல் நடந்தது

எனது தம்பியின் வீட்டு முற்றத்தில் இரவு ஏழு மணி போல் எல்லோரும் இருந்து கதைத்துக் கொண்டு இருந்தோம்:-

எனது மூன்றாவது மகள் கத்தினார் :-

அம்மா அங்க பாருங்கோ வானத்தில் யாரோ ஒரு ஆள் குதிரையில் போகின்றார் அவர் இருப்பில் வாள் வைத்து இருக்கின்றார் பாருங்கோ அந்தா போறார் அந்தா போறார் என்று கத்தினா



நாங்களும் பார்த்தோம் எங்களுக்கு எதுவுமே தெரியவில்லை
நாங்கள் எல்லோரும் எங்கே எங்கே என்று பார்த்தோம் அவை தவிர
மற்றவர்களுக்கு தெரியவில்லை என் மகளின் கண்களுக்கு மட்டுமே
தெரிந்தன:-

அதையும் கொஞ்ச நாளில் மறந்து விட்டோம் :-

திரும்பி ஜேர்மனுக்கு வந்து விட்டோம்:-

Germany வந்த பின்பு கொஞ்சநாளில் என் கணவருக்கு அதிகமாக
உறுமல் தொடங்கியது. வெள்ளிக்கிழமைகளில் முதல் இருந்ததை விட
கூடுதலாக ஆரம்பித்தது. எனக்கு பயமாக இருந்தது. இவருக்கு என்ன
கடுமையான வருத்தம் ஏதாவது இருக்குமோ என் கணவர்
எனக்கு மறைக்கின்றாரோ:-

அல்லது வேலை தலத்தில் மிசின்களில் வேலை செய்வதினால் இப்படிச்
செய்கின்றாரோ என எண்ணினேன் தொடர்ந்து
அதே உறுமல் அதே அனுங்கல்:-

ஆரம்பம்

தட்டி எழுப்பினேன் , எழுப்பி விட்டு என்ன கனவு கண்டீர்களா
எனக் கேட்டேன்:-

தெய்வத்தின் செயல்கள்

என் கணவர் சொன்ன அதிசயம்:- அதிர்ச்சி:-

என் கணவர் சொன்னார் என்னிடம் அம்மா வந்தவா என்றார்:-

அம்மா வந்தவவா என்னவாம்? எனக் கேட்டேன் என்னுடைய

அம்மாவில்லை:-

தெய்வம் அம்மாள் ஆச்சி எனக் கூறினார்:-

— * — * — * — * — * — * — * — * — * — *

நான் கேட்டேன் என்ன? தெய்வம் அம்மாள் ஆச்சியா?

எனக்கு ஆச்சிரியமாய் இருந்தது:-

என்னால் நம்பமுடியவில்லை

என் கணவர் சொன்னார் ஓம் அப்பா நான் சொல்வது

உண்மை:-

அப்படியே தெய்வம் என் முன்னால் நின்று

கேட்கின்றார்:-

நான் இருக்க இல்லிடம் இல்லாமல் மழையிலும்

வெய்யிலிலும் திரிகின்றேன்:-

எனக்கு இருக்க ஒரு இல்லிடம் அமைத்துத் தூ

என கூறி விட்டு மறைந்து விட்டார்:-

நீங்களும் என்னை தட்டி எழுப்பி விட்டீர்கள்

எனக் கூறினார்.

என்னால் நம்பமுடியவில்லை

நான் கோபப்பட்டேன் நீங்களும் என்ன ரூப் விடுகின்றீர்களா எனக்கு
இப்பதானே எல்லோரும் போய் வந்த நாங்கள் நான் தான் தெய்வ பக்தி
கூடுதலாகக் கொண்டனான் :-

என்னிடம் வராமல் உங்களிடம் எப்படிவருவா ?

எனக் கோபப்பட்டேன் :-

அத்துடன் கதைகள் நின்று விட்டன:-

அதே கிழமை வியாழன் அன்று

நான் வேலைத் தலத்தில் இருந்து வரும் போது

உடல் நிலை இயலாமல் வீட்டுக்கு வந்தேன்.

இரவு 7 மணிக்கு வீட்டில் சொன்னேன் என்னவோ

தெரியவில்லை எனக்கு உடம்புக்கு முடியவில்லை என

காய்ச்சல் பார்த்தோம் காய்ச்சல் இல்லை, தலையிடியும் இல்லை

வீட்டில் எல்லோரிடம் சொன்னேன் எனக்கு சாப்பாடு வேண்டாம் :-

நான் பெற்றுக்கு போறேன் என்னை தொந்தரவு பண்ணாதேங்கோ
எனக் கூறிவிட்டு என்று றாமுக்கு வந்து படுத்தேன் இரவு 9 மணி சரியாக
பெற்றில் படுத்து ஒரு நிமிடம் கூட ஆகவில்லை_என் பெற்றாரும் வாசலில்

சலங்கை ஒலி கேட்டது:-

சலங்கை ஒலி கேட்கிறதே என் Room வாசலில் என் மனப்பிராந்தி என்று நினைத்து விட்டு படுத்திருந்தேன் :-

திரும்பவும் சலங்கை ஒலி பலமாகக் கேட்டது:-

திரும்பவும் சலங்கை ஒலி கேட்கின்றதே நான் ஏலாது என்று தானே வந்து படுத்தனான் இவர் சேட்டையா விடுின்றார்கள் என கோபத்துடன் எழுந்தேன்:-

என்னால் எழும்ப முடியவில்லை என்னால் இரண்டு கைகளையும் தூக்க முடியவில்லை:-

ஐயோ கடவுளே எனக்கு என்ன ஆச்சு என எண்ணிக் கொண்டு காலை தூக்கி கீழே வைத்து எழும்புவோம் என எண்ணி காலை தூக்கினேன் காலும் தூக்க முடியவில்லை எனக்கு பரிசுவாதம் வந்து விட்டதோ?

காலும் கையும் அசைக்க முடியவில்லையே எனப் பயந்து என் கணவர் விசிற்பிறிங் கோலில் T.V பார்த்துக் கொண்டு இருந்தார். அவரை கூப்பிடுவதற்கு வாய் எடுத்தேன் குரல் வரவில்லை:-

எனது பெற்றாரம் வாசலில் தெய்வ படங்கள் வைத்து இருக்கின்றேன் அந்த இடத்தில் இருந்து சலங்கைச் சத்தம் அதிகமாக கேட்டது:- அந்த இடத்தில் இருந்து சலங்கைச் சத்தம் அதிகமா ஒலியுடன் என் பெற்றை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது. மெல்ல மெல்ல சலங்கை ஒலி ஒவ்வொரு காலையும் எடுத்து வைக்கும் விதமாக:-

என் வீட்டு வாசலில் இருந்து எனது பெற் 3 மீற்றர் தூரம் மெல்ல மெல்ல நடந்து வரும் ஒலி கேட்டது. என்னால் கைகளும், கால்களும் அசைக்க முடியவில்லை வாயும் பேச முடியவில்லை சத்தம் போட்டு யாரையும் கூப்பிட முடியாது. அசைவற்று இருந்தேன்:- சலங்கை ஒலி என் பெற் பக்கத்தில் வந்து விட்டது:-

அப்போது நான் நான் என் மனதில் நினைத்தேன்

தாயே நான் நம்பிறேன் அம்மா :-

என்று என் மனதால் நினைத்தேன் உடனே சலங்கை ஒலி நின்றது:-

எனது கை கால்கள் விடுபட்டன:-

சத்தமும் வாயில் இருந்து புறப்பட்டது:-

எழுந்தேன் உடனே விசிற்றிங் கோலில் என் கணவர் T.V. பார்த்துக்
கொண்டு இருந்தார் T.V நிற்பாட்டி விட்டு நடந்த விபரத்தை கூறினேன்:-
எனது உடம்பில் எவ்வித வருத்தமின்றி

உற்சாகத்துடன் பேசினேன்:-

என் கணவர் சொன்னார் பார்த்தீர்களா?

நான் சொல்லும் போது நீங்கள் யாரும் நம்பவில்லை. என கூறினார்:-
திரும்பவும் நம் நாட்டிற்கு புறப்பட தயாரானோம்.

இதன் பின் 2005ல்

அதிசயங்கள் ஆச்சரியங்கள்

=====

நம் நாட்டில் இறங்கியதும் கோயில் தர்மகர்த்தாவை பார்க்க
போனோம் அவர்களிடம் இதைப் பற்றி சில நேரம் உரையாடினோம் நானும்
என் கணவரும் தர்மகர்த்தா சொன்னார். நாங்கள் இருந்த வீடுகளில்
ஆமிக்காரர் இருப்பதாகவும் கோயில் பாழடைந்து இருப்பதாகவும் நான்
வெள்ளிக்கிழமைகளில் விளக்கு ஏற்ற அனுமதி கேட்கும் தரவில்லை
எனவும் தான் மேலிடம் வரை சென்று ஏலாமல் அமைதியாக
இருப்பதாகவும் அங்கு போகமுடியாது எனவும் சொல்லி விட்டார்:-

நாங்கள் இருவரும் வெளியில் வந்து சிறிது சிந்தித்தோம் நாம்
தனியே போய் ஆமிக்காரரை சந்தித்து பேசுவோம் என முடிவெடுத்தோம் :-
ஆமிக்காரரிடம் சென்றோம் இருவரும் அவர்களிடம் :-

அவர்களிடம் விஷயத்தைக் கூறினோம் :-

அவர்கள் சொன்னார்கள் நீங்கள் கொமாண்டரிடம் Comandar உத்தரவு

எடுத்துக் கொண்டு வாருங்கள் என கூறினார்கள்:-

நாங்கள் மிகவும் வருத்தப்பட்டோம் :-

இந்த நிலையில் ஒரு ஆமி வந்து சொன்னார் உள்ளே
வந்து இருங்கள் என்றார்:-

ஆமிக்காழுக்குள் இருக்கும்படி கூறி ஆமிக்காழுக்குள்
அழைத்துச் சென்றார்:-

உள்ளே இருந்தோம் கொஞ்ச நேரம்:-

ஒரு ஆமிக்காரர் வந்து சொன்னார் :-

உங்களை கொமாண்டர் கதைக்கட்டாம் என்று Telephone ரெலிபோனில்
நிற்கின்றார் கதையுங்கோ என்றார்:-

எங்களுக்கு ரொம்ப சந்தோசமாய் இருந்தது:-

கொமாண்டரிடம் கதைத்தோம்:-

அவர் பின்னேரம் 4 நான்கு மணிக்கு வரும்படி அனுமதி தந்தார்:-

நாங்கள் மிகவும் சந்தோசத்துடன் சென்றோம்:-

திரும்பி நான்கு மணிக்கு நானும் என் கணவரும் சென்றோம்:-

எனக்கு ஒரு ஆள் மிசின் கண்ணுடனும்:-

என் கணவருக்கு ஒரு ஆள் மிசின்கண்ணுடன்:-

நாங்கள் நடுவில் அவர்கள் இரு பக்கமும் வந்தார்கள்.

கோயிலை அடைந்தோம்:-

அங்கேயும் நிறையப் பேர் இருந்தார்கள் கோயிலை பார்வையிட்டோம்

எல்லாம் இடிந்து பாழடைந்து போய் இருந்தன:-

இப்போதைக்கு எதுவும் செய்ய முடியாது என்று நாங்கள் திரும்பி

Germany ஜேர்மனிக்கு வந்து வந்து விட்டோம்:-

எப்போ ஆமிக்காரர் வெளியேறுகின்றார்களோ அப்போது தான் நாங்கள்

எதுவும் செய்யலாம். அதுவரையும் அமைதியாக இருந்து தான் ஆக

வேணும் வேறு வழியில்லை இருந்து விட்டோம்.

2005ல் போய் வந்த பின்பு:-

அதிசயமோ அதிசயம்

ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் :-

உறுமலோரும் அனுங்கலோரும்:-

காட்சிகள் காண தொடங்கினார் என் கணவர் :-

முதலில் கோயில் எப்படி கட்டுவது என்று காண்பிக்கப்பட்டது:-

என் கணவர் கேட்டாரம் அம்மாவிடம் தாயே நான் ஒரு வேதக்காரன் கத்தோலிக்க மதத்தைச் சேர்ந்தவன் நான் சொன்னால் கேட்பார்களா? நான் எப்படி இதைச் செய்வது என:-

அம்மாள் ஆச்சி சொன்ன பதில்:-

நீ போய் தொடங்கு அது தானே நிறைவேறும்:-

என கூறினாராம்:-

சிற்பங்கள் எப்படி என்று இன்னுமொரு நாள் காண்பிக்கப்பட்டது:-

என் கணவருக்கு ஒவ்வொரு முறையும் காண்பிக்க காண்பிக்க எழுந்து இருந்து படங்கள் கீறிக் கொண்டே இருப்பார்:-

தாய் இன்று இப்படி காட்டினா }
இன்று இதைக் காட்டினா என்று }:-

கோயில் கட்டுவதற்கு படங்கள் கீறிவிட்டார்:-

மறுபடியும்:-

சிற்பங்கள் எப்படி என காட்டப்பட்டது :-

சிற்பங்களுக்கு கலர் கொடுக்கப்பட்டது:-

அந்த சிற்பங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட கலரை

தூ தூ என துப்பப்பட்டு தங்களுக்கு பிடித்த கலரை

-x-x-x-

அதிர்ச்சியும் ஆச்சரியமும்

கலரை கடகட என

மள மளவென அடித்து :-

இந்தக் கலர் தான் என காட்டினார்களாம்.

திரும்பவும் 2011ல்

இரண்டாயிரத்து ஐந்தாம் ஆண்டின் பின்னர்

இரண்டாயிரத்து பதினோராம் ஆண்டுவரை ?

எந்த ஒரு பிரச்சனையும் இல்லாமல் இருந்தார்.

என் கணவர்:-

2011ல் திரும்பவும் ஆரம்பித்தது

இரண்டாயிரத்து பதினோராம் ஆண்டில் ஆரம்பித்தது நாங்கள்

எங்கள் நாட்டிற்கு திரும்பவும் புறப்பட்டோம். Failat வ்விளைந் எடுக்கும்

ஒரு கிழமைக்கு முன்:-

என்னிடம் காண்பிக்கப்பட்டது.

என் தாய்

~~~~~

**அம்மாள் ஆச்சி**

எனக்கு காட்டியது:-

**மணி மண்டபம்**

மணி மண்டபமும் கட்டும்படி:-

என் தாய் அம்மாள் ஆச்சி பல்லக்கில் வரும் காட்சியை

எனக்கு காண்பித்தார்:-

என்கிட்ட ஓடிவந்து நிற்கவும் செய்தார்:-

பாதையில் பல்லார்க்கு கட, கட என ஓடி வந்து

நான் நின்ற இடத்தில் முன்னால் நின்று விட்டது:-

நான் நின்றது :- அம்மாள் ஆச்சி ஐயனார் கோயில்:-

கோயிலின் பக்கத்தில் நான் நின்று இருந்தேன் எனக்கு முன்னால்  
பல்லாக்கில் வந்த தாய் எனக்கு முன் பல்லாக்கை நிறுத்தி இறங்கும்

காட்சி என் உடம்பை சிலிர்க்க வைத்தது. கோயிலுடன் மணிபண்டமும்  
சேர்த்து கட்டி முடிக்கின்றோம் நாங்கள் எல்லாம் என் குடும்பம் மட்டுமே

இதைச் செய்கின்றது.



தொடரும் நிகழ்ச்சிகள்:-

**அதிர்ச்சியும் ஆச்சரியமும்**

**கடைசியாகக் காண்பிக்கப்பட்டது.**

நந்தியைப் பற்றி நந்தி எங்கே இருக்கு?

என்பதை தாய் கண்

குளிரா காட்சி அது

என்ன அதிசயம் என்ன ஆச்சரியம்:-

**அம்மாள் தாய்**

வந்து சொன்னது:-

**நந்தி**

நந்தி மண்ணுக்குள்ளே மறைந்து இருக்கு :-

என்று சொன்னாராம் :- **தாய்**

நான் எப்படி கண்டு பிடிப்பது என என் கணவர்

கேட்டாராம்:-

இடத்தைக் காட்டி :-

நீ:- தோண்டு அது தானே வரும்

என்று கூறினார்:- **தாய்**

என் கணவரின் கண்களுக்கு அம்மாள் ஆச்சி காட்டின இடத்தில் ஒரு நூல் தெரிந்தது. அவர் அதைப் பிடித்து இழுக்க நந்தியின் கழுத்தில் அந்த நூல் கட்டப்பட்டு இருந்தது. நந்தி வெளியே வந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் ? கையில் கிடைக்கவில்லை:-

மிகவும் கவலையோடு எழுந்தார் என் கணவர்

இவ்வளவும் காண்பிக்கப்பட்ட பின் :-



சென்றோம்: அந்த இடத்திற்கு:-

எங்களுக்கு கவலை தான் ஏற்பட்டது.

காரணம்:-

அந்த இடத்தில் ஒரு ஆள் பெரிய வீடு கட்டி விலைக்கு விற்று  
விட்டு சென்று விட்டார்:-

அந்த வீட்டில் யாரும் இல்லை. வீடு பூட்டி இருக்கின்றது :-

பக்கத்து வீட்டிக்கு சென்றோம் :-

அங்கே வயது போன பெண்மணி இருந்தார்.

அவரிடம் சிறிது நேரம் உரையாடினோம்.

இந்த விஷயங்களைப் பற்றி :-

அந்தப் பெண்மணி மிகவும் கவலையோடு தெரிவித்தார். தன்னால் எந்த  
உதவியும் செய்ய முடியாது என அவர்கள் எங்கே என தனக்கு தெரியாது  
என கூறினார்,

எங்களுக்கு மிகவும் கவலையாக இருந்தது. இது வரையில்?  
நந்தியைப் பற்றி எந்த தகவலும் கிடைக்காத காரணத்தால்:-

நாங்கள் புதுசா New நந்தி செய்ய கொடுத்துள்ளோம்.

**கும்பாபிஷேகம் தை மாதம் நடைபெறும்  
என்பதை அறியத் தருகின்றோம்.**

எல்லாம் கடவுள் செயல்  
எனக் கூறி முடிக்கின்றோம்



மீண்டும் தொடரும்:-

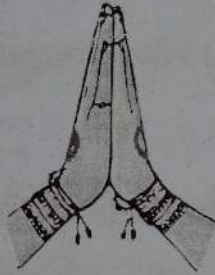
அம்மான் ஆச்சி தெய்வத்தின்  
கருணையே கருணை

புதுமையே புதுமை:-

நாங்கள் என்ன பாக்கியம் செய்தமோ???  
தெய்வங்கள் எம்மிடம் வருவதிற்கு

தெய்வங்களின்  
கருணையே கருணை

தெய்வங்கள் இல்லாமல்  
நாங்கள் இல்லை



நன்றி

வுணக்கம்

**Christin Soosaithasan**



அன்பான சகோதர:-

சகோதரிகளே!

கடவுள் எங்கே இருக்கின்றார்? எங்கும் இருக்கின்றார்

"எங்களின் பிறப்பை சற்று சிந்தித்து பாருங்கள்"

### எங்களின் பிறப்பு

-\*-\*-\*-\*-\*-\*-\*-\*-

எங்களின் பிறப்பை நினைத்து பார்க்கும் போது உண்மை

தெளிவாகின்றது:-

கடவுள் இந்தப் பூமியில் பிறக்க வைக்கும் போது

அவமானத்தோடு தான் பிறக்கின்றோம்,

டாக்டரிடம் எம் உடம்பில் ஒரு துணி கூட இல்லாமல் ,

யாருக்குமே புரியாத ஒரு பாவை,

குவா, குவா அந், அநம் ம் என்னும் ஒரு பாவை

யாருக்காவது தெரியுமா?

பிறந்த குழந்தை என்ன பாவை பேசுது என்று?

அது தான் கடவுள் :- கடவுள் கொடுத்த பாவையை பேசுகின்றது.

கடவுள் எங்களை இந்த பூமியில் பிறக்க வைத்தார்

என்ன மதம் என்று சொன்னாரா இல்லையே?

என்ன இனம் என்று சொன்னாரா இல்லையே ?

நீங்கள் மனித இனம் என்று தானே

எங்களை இந்த பூமியில் படைத்தார்.

நாங்களாகத் தானே ஏற்றுக் கொள்கின்றோம் ஒவ்வொன்றையும்

வெளிநாடுகளில் ஒரு சில புதுமைகள் நடக்கின்றன

ஜேர்மனியில் நடந்த புதுமை டென்மார்க்கில்

நடந்த புதுமை நான் உங்களுக்கு சொல்கின்றேன்.



ஜேர்மனியில் ஐந்து பேருக்கு மாதா காட்சி கொடுத்தா  
ஐந்து பேருக்கு தரிசனம் ஆனா, அந்த ஐந்து பேரும் அதே இடத்தில்  
ஐந்து கோயிலை கட்டியுள்ளார்கள்.

டென்மார்க்கில் 4 வருடங்கள் இது நடந்தது  
ஒரு இளம் குடும்பத்தினர்,

மனைவி பாரிசுவாதம் என்னும் வருத்தத்தில் படுத்த படுக்கையாக  
இருந்தார். அவரின் கணவர் லூரார்த்து மாதாவிடம்  
மன்றாடிக்கொன்று வந்துள்ளார். ஒரு நாள் லூரார்த்து மாதா மதியம் போல்  
அந்த பெண்மணியிடம் தோன்றி:-

கேட்டாராம் பெண்ணே உன் கணவர் எங்கே என்று கேட்டாராம்  
அந்தப் பெண் சொன்னாராம், அவர் கடைக்கு போய் விட்டார் என்றாராம்  
லூரார்த்து மாதா சொன்னாராம் ,

உன் கணவர் கடைக்குப் போகவில்லை லூஸ்ட்சில் கோயிலில்  
நிற்கின்றார் என்று சொல்லி விட்டு மறைந்து விட்டாராம்.

அந்தப் பெண் நாலு வருடங்களாக படுக்கையில் இருந்த அந்த  
பெண் உடனே படுக்கையை விட்டு எழுந்து நின்றாராம். அவரின் வருத்தம்  
குணமாகி விட்டது.

அவளின் கணவருக்கு Telephone எடுத்தாராம் அவளின் கணவர்  
சொன்னாராம் நான் லூட்ஸ் கோயிலில் நிற்கின்றேன் நாளை தான்  
வருவேன் பயப்பிடாமல் பக்கத்து வீட்டாரிடம் இரு நான் வருகின்றேன்  
என்று கூறினாராம் இவர்கள் இந்து சமயத்தை சேர்ந்தவர்கள்:-



அன்பான சகோதர + சகோதரிகளே!

நாங்கள் கிறிஸ்தவர்கள் ஆனதினால் நாங்கள் கண்டு  
கண்டு மறந்து வாழ்ந்தோம். தெய்வங்கள் எவ்வளவு காலமாக,  
எங்களோடு போராடியிருக்கின்றன. எங்களுக்கு புரிய வைக்க  
பாம்புகளாகவும்,

இரவு எட்டு மணிக்கு எங்கள் காணியில் மண்வெட்டியும்,  
காட்சி தந்தா:-

என் கணவருக்கு உறுமலுடன் காட்சிகளை காண வைத்தார்கள்,  
நான் நம்ப மறந்ததும்

இரவு ஒன்பது மணிக்கு என் உடம்பை  
செயல் இழக்க வைத்து

உண்மை நம்பு என்று அப்பப்பா தாயின் சலங்கை  
ஒலி இன்னும் என் காதில் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

இன்னும் கோயில் கட்ட புறப்படும் போது

மணி மண்டபம் கட்டும்படி காட்சி காண்பித்ததும் தாய்

கூறியது போல் நீ தொடங்கு அது தானே முடியும் என்று சொன்னார்

அதே போல் 9 ஒன்பது மாதங்களில் கோயில், மணிமண்டபம் ,

மணிக்கூட்டுக் கோபுரம், பிள்ளையார் கோயில் , முருகன் கோயில்

தனித் தனியே கட்டப்பட்டது.



அன்பே சிவம்:-

பகவத்கீதையில் சொல்லப்படுகின்றது.

உன்னைப் போல் பிறரை நேசி :- பைபிள் சொல்கின்றது.

அல்லா அழைக்கும் :- குறான் சொல்கின்றது

அன்பான சகோதர சகோதரிகளே, நீ - நான் என்று

நில்லாமல் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக ஒன்று சேர்ந்து

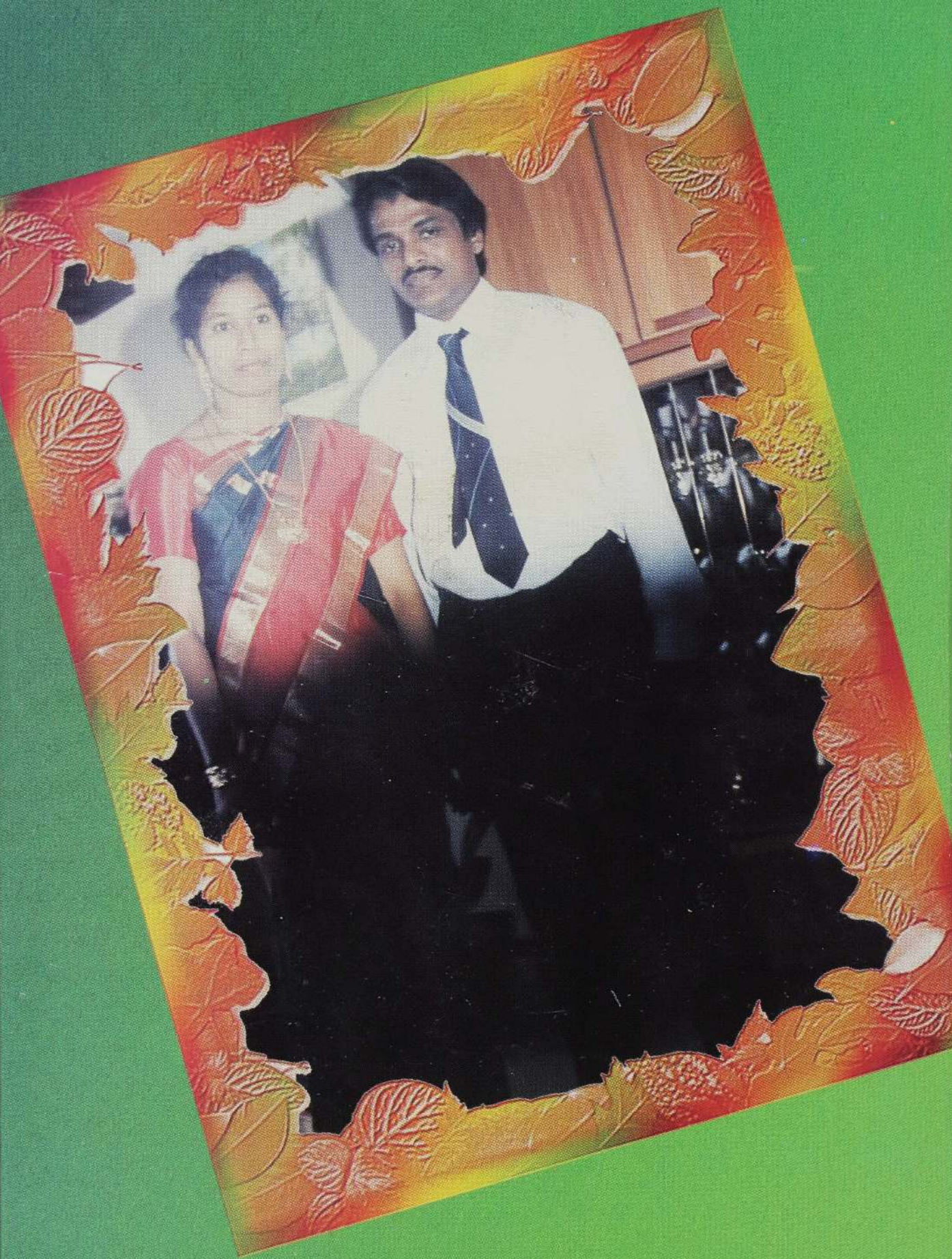
தெய்வத்தின் காரியங்களை செய்யுங்கள்



நன்றி

வணக்கம்















**வெளியீடு:-**

**Christina Soosaihasan  
Wakenitzmauer 130  
23552, Lubeck  
Germany**

**மேனகா பிறிண்டேர்ஸ் 456 கே.கே.எஸ் வீதி யாழ்  
T.P:- 021 222 9468**